

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2017 р. №

Київ

Про затвердження Загальних критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання та внесення змін до Регламенту Кабінету Міністрів України

Відповідно до абзацу першого частини другої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та з метою приведення актів Кабінету Міністрів України у відповідність до законодавства про державну допомогу суб'єктам господарювання Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Загальні критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, що додаються.

2. Внести зміни до Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 950 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 54, ст. 2180; 2011 р., № 88, ст. 3189; 2013., № 9, ст. 343; 2014 р., № 74, ст. 2104; 2016 р., № 9, ст. 415, № 8, ст. 721, № 21, ст. 829; 2017 р., № 12, ст. 340) зміни, що додаються.

3. Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» в цілому.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

ЗАГАЛЬНІ КРИТЕРІЇ
оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання

Розділ 1. Загальні положення

1. Ці загальні критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) (далі – Загальні критерії), яка надається для цілей, передбачених частиною першою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон), застосовуються Уповноваженим органом з питань державної допомоги (далі – Уповноважений орган) для:

1) визначення належності всіх програм та заходів державної підтримки суб'єктам господарювання з метою визначення наявності в них державної допомоги відповідно до складових визначення державної допомоги, визначеного пунктом 1 частини першої статті 1 Закону та статтями 262 та 267 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 40, ст.2021));

2) прийняття рішення про визнання допустимою державної допомоги відповідно до частини четвертої статті 6 Закону та статей 262 та 267 Угоди про асоціацію.

2. У цих Загальних критеріях терміни вживаються в такому значенні:

1) дозволені витрати – витрати, які повністю пов'язані з розв'язанням проблеми, на вирішення якої надається державна допомога;

2) інтенсивність державної допомоги – обсяг державної допомоги, виражений у відсотках від дозволених витрат до вирахування податків та інших зборів;

3) матеріальні активи – основні засоби та оборотні активи, які мають матеріальну форму і не є коштами, цінними паперами, деривативами і нематеріальними активами;

4) нематеріальні активи — це право власності на результати інтелектуальної діяльності, у тому числі промислової власності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності (інтелектуальної власності), право користування майном та майновими правами установленому законодавством порядку, у тому числі набуті в установленому законодавством порядку права користування природними ресурсами, майном та майновими правами;

5) операційна державна допомога — державна допомога, яка надається з метою покриття частини поточних витрат суб'єкта господарювання (наприклад, фактичних витрат на оплату праці, орендної плати), за винятком витрат, які враховуються при визначенні обсягів державної допомоги для забезпечення здійснення початкових інвестицій і створення нових робочих місць;

6) основні засоби — активи або капітальні інвестиції, необхідні для започаткування та ведення підприємницької діяльності, які можуть використовуватись безпосередньо у виробництві товарів, виконанні робіт чи наданні послуг з можливістю багаторазового використання;

7) стартап — новостворений суб'єкт малого підприємництва;

8) створення нових робочих місць — створення робочих місць у зв'язку зі створенням нового суб'єкта господарювання або збільшенням штатної чисельності працівників за умови відсутності скорочення (зменшення) у порівнянні до середньої чисельності за попередні 12 місяців (зменшення штатної чисельності працівників за останні 12 місяців вираховується із загальної кількості робочих місць протягом зазначеного періоду), і при цьому працівники з повним робочим часом, неповним робочим часом та сезонні працівники розглядаються окремо;

9) суб'єкти малого, середнього та великого підприємництва вживаються у значеннях, наведених у Критеріях оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», «Про захист економічної конкуренції».

3. Загальні критерії застосовуються з метою оцінки всіх категорій державної допомоги. При здійсненні оцінки допустимості категорій державної допомоги, для яких Кабінетом Міністрів України визначено окремі критерії оцінки відповідно до частини другої статті 6 Закону, ці Загальні критерії

застосовуються з урахуванням особливостей, визначених у зазначених критеріях.

4. Уповноважений орган визначає належність до державної допомоги всіх заходів з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, відповідно до розділу 2 цих Загальних критеріїв.

5. Державна допомога не надається суб'єктам господарювання, які не виконали рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, у порядку, передбаченому законодавством про державну допомогу.

Розділ 2. Визначення належності до державної допомоги

1. Підтримка суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів вважається державною допомогою, якщо одночасно виконуються наступні критерії:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- фінансування програми державної допомоги чи індивідуальної державної допомоги здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, в тому числі у разі, коли на прийняття рішення щодо такого фінансування прямо або опосередковано впливали органи влади та місцевого самоврядування;
- переваги надаються суб'єктам господарювання для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- вибірковість застосування програми державної допомоги чи індивідуальної державної допомоги;
- вплив чи загроза впливу на конкуренцію та торгівлю.

2. Методика оцінки належності заходів з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів критеріям, визначеним пунктом 1 Розділу 2 цих Загальних критеріїв, встановлюється Уповноваженим органом.

3. У разі, якщо за результатами оцінки, здійсненої відповідно до цього Розділу, Уповноваженим органом прийнято рішення про визнання підтримки суб'єкта господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону, подальша оцінка такої підтримки не здійснюється.

Розділ 3. Оцінка впливу державної допомоги

§ 1. Допустимість державної допомоги

1. Державна допомога може бути визнана Уповноваженим органом допустимою, якщо позитивний ефект такої державної допомоги для економічних та суспільних інтересів перевищує потенційні негативні наслідки такої державної допомоги для конкуренції та за умови, що державна допомога сукупно відповідає таким критеріям:

1) державна допомога надається для чітко визначених цілей, що становлять загальний економічний та суспільний інтерес: державна допомога спрямована на досягнення цілей, визначених частиною першою статті 6 Закону.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 4 цих Загальних критеріїв;

2) існує дійсна потреба у державному втручанні: надання державної допомоги повинно призводити до матеріальних поліпшень, які ринок самостійно забезпечити не в змозі, зокрема усунення проявів неефективності ринкового механізму або до вирішення проблем соціальної справедливості чи соціальної політики.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 5 цих Загальних критеріїв;

3) доцільність державної допомоги: державна допомога (в тому числі її форма) має бути доцільним інструментом для вирішення питань, що становлять загальні економічні та суспільні інтереси.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 6 цих Загальних критеріїв;

4) стимулюючий ефект: державна допомога повинна мати стимулюючий ефект і бути здатною змінити поведінку суб'єктів господарювання так, що вони почнуть займатися додатковими видами господарської діяльності, якими б вони не змогли займатися без отримання відповідної допомоги, чи здійснювали б таку діяльність в обмеженому вигляді або в іншому регіоні.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 7 цих Загальних критеріїв;

5) пропорційність державної допомоги (мінімізація державної допомоги): обсяги державної допомоги повинні бути пропорційними дійсній потребі, але бути обмежені до мінімуму, необхідного для заохочення додаткових інвестицій або діяльності отримувачів державної допомоги.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 8 цих Загальних критеріїв;

6) уникнення невинуватених негативних наслідків для конкуренції: умови надання державної допомоги повинні обмежувати можливий негативний вплив державної допомоги на конкуренцію до мінімального рівня, за якого зберігається ефективність державної допомоги.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 9 цих Загальних критеріїв;

7) прозорість допомоги: заінтересовані особи повинні мати легкий доступ до нормативно-правових актів, на підставі яких надається державна допомога, а також до інформації про допомогу, надану на підставі таких актів.

Оцінка відповідності державної допомоги цьому критерію здійснюється відповідно до Розділу 10 цих Загальних критеріїв.

2. Уповноважений орган надає роз'яснення щодо застосування критеріїв, визначених пунктом 1 § 1 розділу 3 Загальних критеріїв.

Розділ 4. Надання державної допомоги для чітко визначених цілей

§ 2. Визначення цілей для надання державної допомоги

Загальні умови

1. Загальною метою державної допомоги є досягнення цілей, визначених частиною першою статті 6 Закону. При цьому, державна допомога має сприяти досягненню стійкого і всеосяжного зростання України.

2. Надавачі державної допомоги чітко визначають проблему, яку необхідно вирішити, а також пояснюють, зокрема, як програма державної допомоги та/або індивідуальна державна допомога забезпечить вирішення цієї проблеми.

Додаткові умови для індивідуальної державної допомоги

3. Для доведення сприяння індивідуальної державної допомоги підвищенню активності отримувача державної допомоги у тому напрямку його господарської діяльності, для розвитку якого надаватиметься державна допомога, надавачі державної допомоги, разом з іншими відповідними кількісними або якісними показниками, можуть використовувати, зокрема такі показники:

1) підвищення активності отримувача державної допомоги у здійсненні того виду господарської діяльності отримувача, на який надається державна допомога, зокрема:

збільшення в загальних витратах на розвиток виду господарської діяльності, на який надається державна допомога (без подальшого збільшення витрат ресурсів держави чи місцевих ресурсів на державну допомогу отримувачу державної допомоги в порівнянні з такою ж ситуацією, але без надання державної допомоги);

збільшення отримувачем державної допомоги кількості робочих місць для здійснення господарської діяльності отримувача державної допомоги, на розвиток якої надається державна допомога;

2) збільшення обсягу:

збільшення кількості очікуваних внаслідок надання державної допомоги результатів від ведення господарської діяльності, на яку надається державна допомога;

прискорення темпів досягнення цілей, на які надається державна допомога тощо.

Розділ 5. Необхідність державного втручання

§ 3. Аргументація необхідності

Загальні умови

1. Для здійснення оцінки ефективності державної допомоги для досягнення мети загального економічного та суспільного інтересу надавач державної допомоги спочатку повинен визначити проблему, яку слід вирішити.

2. Заходи державної допомоги повинні сприяти виправленню ситуації на ринку, коли ринок не в змозі забезпечити ефективне використання ресурсів ринку, тим самим сприяти ефективному функціонуванню ринків і підвищенню конкурентоспроможності. Крім того, коли ринки забезпечують ефективні результати, однак такі результати вважаються недостатніми з точки зору власного капіталу або взаємодії фінансової підтримки, державна допомога може бути використана для отримання потрібного, більш позитивного та збалансованого результату для ринку.

Додаткові умови для індивідуальної державної допомоги:

3. При поданні Уповноваженому органу інформації про чинну державну допомогу та повідомлень про нову державну допомогу або про внесення змін до умов чинної державної допомоги надавачі державної допомоги повинні забезпечувати надання достатньої інформації про ситуації, коли ринок не в змозі забезпечити ефективне використання ресурсів ринку в цілому по Україні та/чи відповідному регіоні або конкретній ситуації, або коли ринок не в змозі забезпечити ефективне використання ресурсів з точки зору власного капіталу або взаємодії, зокрема конкретна галузь економіки чи вид господарської діяльності.

4. Залежно від конкретної ситуації, коли ринок не в змозі забезпечити ефективне використання ресурсів, Уповноважений орган приймає до уваги, зокрема, наступне:

1) чи застосовуються інші заходи для вирішення ситуацій, коли ринок не в змозі забезпечити ефективне використання ресурсів, зокрема впровадження певних стандартів, податків, субсидій;

2) чи існує потреба у втручанні держави: порівнюються витрати одержувача державної допомоги на впровадження певних проектів, стандартів тощо з витратами на впровадження аналогічних (схожих) проектів, стандартів тощо або відсутністю витрат основних конкурентів одержувача державної допомоги для реалізації таких проектів;

3) інформацію щодо ринку, визначену відповідно до методики, яка затверджується Уповноваженим органом: щодо суб'єктів господарювання, які діють на товарному ринку, щодо товарних та територіальних (географічних) меж ринку, бар'єрів вступу на відповідний товарний ринок та виходу з нього, часових меж ринку, обсягів товарів, які обертаються на ринку, частки суб'єктів господарювання, що діють на відповідному товарному ринку тощо.

§ 4. Додаткова інформація про необхідність державного втручання

1. Під час здійснення аналізу програм державної допомоги та/чи індивідуальної державної допомоги Уповноважений орган може прийняти до уваги висновки експертів, призначених з числа осіб, які мають необхідні знання для надання експертного висновку.

2. При поданні інформації про чинну державну допомогу та повідомлень про нову державну допомогу та/чи про внесення змін до умов чинної державної допомоги у вигляді інвестиційної або операційної державної допомоги для певних категорій (груп) суб'єктів господарювання, надавач державної допомоги повинен надати Уповноваженому органу інформацію про планову (очікувану) спеціалізацію таких суб'єктів господарювання або проектів, над реалізацією яких вони працюватимуть, існуючий потенціал та наявність аналогічних категорій (груп) суб'єктів господарювання в Україні та, у разі наявності, в країнах Європейського Союзу.

Розділ 6. Доцільність програм державної допомоги та/чи індивідуальної державної допомоги

§ 5. Аргументація доцільності

Загальні умови

1. Програма державної допомоги та/або індивідуальна державна допомога не є допустимими для конкуренції, якщо позитивний внесок у досягнення загального економічного та соціального інтересу можна досягти за допомогою інших заходів (зокрема впровадження певних стандартів, податків, субсидій) або форм державної допомоги, які призводитимуть до меншого спотворення конкуренції.

Додаткові умови для індивідуальної державної допомоги

2. Для отримання індивідуальної державної допомоги надавачі державної допомоги мають довести переваги застосування індивідуальної державної допомоги для розвитку відповідної галузі та/чи регіону України, виробництва певного виду товару, порівняно з допомогою, що надається в рамках програми державної допомоги або з іншими видами заходів.

3. Надавач державної допомоги повинен довести, що допомога є необхідним інструментом для досягнення мети надання державної допомоги щодо проблем, на вирішення яких спрямована така індивідуальна державна допомога. Для доведення необхідності державної допомоги надавач державної допомоги наводить інформацію у вигляді чіткої суми, що покриває очікувані та додаткові витрати протягом певного періоду та яка стимулює одержувача державної допомоги здійснити певні витрати та з часом організовувати свою діяльність у більш ефективний спосіб.

4. Надавач державної допомоги повинен обґрунтувати вибір форми державної допомоги та довести, що обрана ним форма надання державної допомоги є формою, яка найменше спотворюватиме конкуренцію.

Розділ 7. Стимулюючий ефект

§ 6. Загальні умови

1. Програма державної допомоги та/чи індивідуальна державна допомога можуть бути допустимим для конкуренції, якщо вони мають стимулюючий ефект. Стимулюючий ефект має місце у випадку, коли державна допомога спонукає одержувача державної допомоги до зміни його поведінки, зокрема для:

- 1) досягнення загального економічного та суспільного інтересу;
- 2) стимулювання одержувача державної допомоги до додаткової діяльності, яка сприяє розвитку його господарської діяльності з виробництва певного виду товару, та до розвитку галузей економіки та/чи регіону України, до яких одержувач державної допомоги не був би залучений без отримання державної допомоги чи здійснював таку діяльність в обмеженому обсязі.

2. Державна допомога не може спрямовуватися на покриття витрат одержувача державної допомоги при здійсненні ним господарській діяльності, які одержувач понесе в будь-якому випадку (не залежно від надання державної допомоги), і не повинна спрямовуватися на компенсацію нормального ризику від ведення господарської діяльності.

3. Якщо одержувач державної допомоги звертається до її надавача за отриманням державної допомоги на завершення реалізації одержувачем проекту, робота по якому вже розпочата, така допомога не може мати стимулюючого ефекту та не вважається допустимою для конкуренції.

4. Форма звернення щодо необхідності надання державної допомоги розробляється надавачами державної допомоги. Таке звернення може містити, зокрема:

1) найменування суб'єкта господарювання – одержувача державної допомоги;

2) належність одержувача державної допомоги до суб'єктів малого, середнього або великого підприємництва;

3) опис проекту, виробництва певного товару, виду господарської діяльності, для реалізації якого необхідна державна допомога (включаючи його місце розташування і дати початку та закінчення, обсяг допомоги, необхідної для його здійснення, допустимі витрати) тощо.

У формі звернення щодо необхідності надання державної допомоги одержувачі повинні описати умови реалізації проекту, виробництва певного товару, здійснення певного виду господарської діяльності за умов відсутності державної допомоги (посилаючись на умовну ситуацію) або альтернативну ситуацію або проект (зокрема з меншим розміром державної допомоги або надання державної допомоги в іншій формі).

5. Існування стимулюючого ефекту може бути доведено в двох можливих ситуаціях, у разі якщо державна допомога дає стимул для:

1) прийняття позитивного інвестиційного рішення, оскільки інвестиції, які за відсутності державної допомоги не будуть достатньо вигідними для одержувача державної допомоги, можуть мати місце у відповідному регіоні (інвестиційне рішення); або

2) вибору місця здійснення інвестицій, запланованих у відповідному регіоні а не в іншому місці, оскільки це компенсує шкоду або інші несприятливі фактори та витрати, пов'язані з розташуванням у відповідному регіоні (рішення щодо вибору місця розташування).

6. При отриманні заповненої форми звернення щодо необхідності надання державної допомоги надавач державної допомоги проводить перевірку достовірності умовної ситуації або альтернативної ситуації або проекту і має підтвердити наявність необхідного стимулюючого ефекту.

§ 7. Додаткові умови для індивідуальної державної допомоги

1. Додатково до вимог, викладених у § 6 Розділу 7 цих Загальних критеріїв, при повідомленні індивідуальної державної допомоги надавачі державної допомоги повинні довести Уповноваженому органу, що державна допомога має стимулюючий ефект. Для цього надавачі державної допомоги мають подати докази того, що державна допомога матиме позитивний вплив, зокрема на:

1) рішення одержувача державної допомоги продовжувати займатися видом господарської діяльності, виробництвом певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, і це створить умови для покращення роботи відповідного ринку, галузі промисловості та/чи регіону України;

2) започаткування одержувачем державної допомоги додаткового виду діяльності для досягнення загального економічного та суспільного інтересу;

3) вибір інвестицій або вибір місця ведення господарської діяльності тощо.

2. Надавачі державної допомоги повинні надати не лише інформацію щодо самих наслідків надання індивідуальної державної допомоги, але й детальний опис умовної ситуації без надання такої державної допомоги.

3. При прийнятті рішення про надання індивідуальної допомоги, надавачі мають спиратися на актуальні і достовірні докази, зокрема офіційні управлінські документи одержувача державної допомоги, документи щодо оцінки стану кредитоспроможності одержувача державної допомоги, його бізнес-плани, експертні думки та інші документи, надані одержувачем державної допомоги.

4. При здійсненні оцінки заходу державної допомоги Уповноважений орган приймає до уваги таке:

1) прогнозовані зміни: зміну поведінки одержувача державної допомоги внаслідок отримання державної допомоги, тобто чи підвищиться активність одержувача державної допомоги у веденні господарської діяльності, на яку надаватиметься державна допомога, та/чи додаткових видів господарської діяльності, пов'язаних з нею (такі зміни мають бути добре обґрунтованими), збільшення обсягів виробництва певного виду товару та/чи виробництво додаткових видів товарів;

2) аналіз умовних ситуацій: зміна поведінки одержувача державної допомоги повинна бути визначена шляхом порівняння ситуації за умови отримання державної допомоги з умовною ситуацією без отримання допомоги та/чи альтернативною ситуацією або проектом (зокрема з меншим розміром державної допомоги або наданням державної допомоги в іншій формі);

3) рівень прибутковості: якщо ведення господарської діяльності та/або виробництво певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, не буде прибутковим для одержувача державної допомоги, однак призведе до досягнення загального економічного та суспільного інтересу, така індивідуальна державна допомога може мати стимулюючий ефект.

Прибутковість ведення господарської діяльності та/або виробництва певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, повинна бути порівнянною з нормальними показниками прибутковості, що застосовуються одержувачем державної допомоги в інших схожих видах його господарської діяльності та/або при виробництві певного виду товару;

4) обсяг інвестицій і часові межі грошових потоків: позитивними елементами в оцінці стимулюючого ефекту будуть вважатися: здійснення інвестицій у розвиток виду господарської діяльності та/або виробництва певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, низький рівень виділених грошових потоків на час надання державної допомоги та істотна частка грошових потоків, які настануть у далекому майбутньому або у невизначеній формі тощо;

5) рівень ризику, що пов'язаний з веденням господарської діяльності та/або виробництвом певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога: оцінка ризику має включати неможливість здійснення інвестиції; ризик того, що ведення господарської діяльності та/або виробництва певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, буде непродуктивним або менш продуктивним, ніж очікується; ризик того, що ведення господарської діяльності та/або виробництво певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, перешкоджатиме здійсненню інших видів господарської діяльності одержувача державної допомоги; ризик того, що вкладення інвестицій у розвиток господарської діяльності та/або виробництва певного виду товару, на які надаватиметься державна допомога, погіршить фінансовий стан одержувача державної допомоги тощо.

Розділ 8. Пропорційність державної допомоги (мінімізація державної допомоги)

1. До державної допомоги застосовуються такі загальні правила поєднання:

1.1. Під час перевірки дотримання максимальних дозволених значень інтенсивності державної допомоги враховується загальний обсяг державної допомоги, наданої на відповідну діяльність, проект або відповідному суб'єкту господарювання.

1.2. Для однакових дозволених витрат застосовується найбільш сприятлива ставка державної допомоги, визначена нижче, яка відповідає максимально допустимому загальному обсягу державної допомоги, незалежно від того, чи:

1) державна допомога надається в межах однієї або декількох пов'язаних програм державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги;

2) державна допомога надається органами влади, органами місцевого самоврядування чи органами адміністративно-господарського управління та контролю.

1.3. Державна допомога із дозволеними витратами, які можна обчислити, може поєднуватися з:

1) будь-якою іншою державною допомогою, якщо відповідні одна або декілька пов'язаних програм та/або індивідуальна державна допомога стосуються різних дозволених витрат, які можна обчислити;

2) будь-якою іншою державною допомогою, наданою на покриття тих самих дозволених витрат, які частково або повністю збігаються, за умови, що таке поєднання не призведе до перевищення максимального порогового значення інтенсивності державної допомоги, застосовного до такої категорії допомоги.

1.4. Державна допомога без дозволених витрат, які можна обчислити, може поєднуватися з будь-якою іншою державною допомогою без дозволених витрат, які можна обчислити, за умови, що таке поєднання не призведе до перевищення максимального порогового значення інтенсивності державної допомоги відповідної категорії.

1.5. Державна допомога не може поєднуватись з будь-якою незначною державною допомогою, наданою на покриття тих самих дозволених витрат, якщо таке поєднання призведе до перевищення порогового значення інтенсивності державної допомоги.

2. Для розрахунку інтенсивності державної допомоги і дозволених витрат використовуються показники до відрахування податків та інших зборів.

Методика визначення елементів державної допомоги для різних форм надання державної допомоги затверджується Уповноваженим органом.

3. Державна допомога, яка виплачується кількома платежами, дисконтується до її суми на момент надання. Дозволені витрати дисконтуються до їх фактичної суми на момент надання державної допомоги. Відсоткова ставка, що застосовується для цілей дисконтування, вважатиметься ставкою дисконтування, дійсною на момент надання державної допомоги.

Методика дисконтування державної допомоги, яка виплачується кількома платежами, визначається Уповноваженим органом.

4. Державна допомога вважається пропорційною, якщо сума допомоги на одного одержувача обмежена до мінімуму, необхідного для досягнення цілей, визначених частиною першою статті 6 Закону.

5. Державна допомога буде вважатися обмеженою до необхідного мінімуму, якщо обсяг цієї допомоги буде аналогічним до додаткових витрат, необхідних для досягнення поставленої цілі, за умови відсутності державної допомоги.

Додаткові витрати визначаються як різниця між економічними вигодами та витратами (включаючи інвестиційні та операційні) від ведення господарської діяльності та/або від виробництва певного виду товару, на які надається державна допомога, та тих витрат, які понесе одержувач державної допомоги в умовній ситуації без отримання державної допомоги.

6. Державна допомога для розвитку регіонів може бути розрахована з урахуванням очікуваних витрат на заробітну плату, пов'язаних зі створенням робочих місць в результаті здійснення первинних інвестицій. Державна допомога може компенсувати тільки витрати на заробітну плату найманої особи, розраховані на два роки, і в результаті інтенсивність державної допомоги для розвитку регіонів не може перевищувати інтенсивність застосованої державної допомоги у відповідній області.

7. Індивідуальна державна допомога для розвитку регіонів вважається зведеною до мінімуму, якщо сума державної допомоги відповідає чистим додатковим витратам на здійснення інвестицій у відповідному регіоні в порівнянні з умовною ситуацією за відсутності допомоги. Крім того, в разі інвестиційної державної допомоги, що надається великим підприємствам в межах програм державної допомоги, надавачі державної допомоги повинні забезпечити обмеження суми державної допомоги до мінімуму.

8. Інвестиційне рішення, визначене підпунктом 1 пункту 5 § 6 Розділу 7 цих Загальних критеріїв: сума державної допомоги не повинна перевищує мінімально необхідну, щоб зробити проект достатньо прибутковим, зокрема, щоб збільшити його внутрішню норму прибутку за межі звичайних норм прибутку, що застосовуються відповідним суб'єктом господарювання в інших подібних інвестиційних проектах або, якщо такий прибуток відомий, щоб збільшити внутрішню норму прибутку за вартість капіталу суб'єкта господарювання в цілому або за її межами середньої норми прибутку суб'єктів господарювання у відповідній галузі.

9. Рішення щодо вибору місця розташування, визначене підпунктом 2 пункту 5 § 6 Розділу 7 цих Загальних критеріїв: сума допомоги не повинна перевищувати різницю між чистою приведеною вартістю інвестиції у відповідному регіоні з чистою приведеною вартістю в іншому регіоні.

10. Державна допомога визначена як мінімально необхідна, якщо допомога відповідає чистим додатковим витратам, необхідним для досягнення мети державної допомоги, в порівнянні з умовною ситуацією без отримання державної допомоги. Чиста додана вартість визначається як різниця між економічними вигодами і витратами (включаючи інвестиції та операції) від проекту, для якого надається державна допомога, та альтернативного інвестиційного проекту, який суб'єкт господарювання зможе проводити без отримання державної допомоги.

Розділ 9. Уникнення невинуватених негативних наслідків для конкуренції

§ 9. Загальні принципи

1. Допустимою для конкуренції вважається державна допомога, позитивний ефект від досягнення цілей, що становлять загальний економічний та суспільний інтерес, на які надаватиметься державна допомога, перевищує негативні наслідки для конкуренції.

2. Уповноважений орган визначає два основні потенційні спотворення конкуренції, викликані державною допомогою, а саме: спотворення товарних ринків та територіальний вплив. Обидва типи спотворення можуть привести до

неефективного розподілу ресурсів держави та/чи місцевих ресурсів, відповідно до цілей державної допомоги, підриваючи показники внутрішнього ринку товару та проблем розподілу, які, в свою чергу, впливають на розподіл економічної активності на ринках та в регіонах.

§ 10. Додаткові умови для індивідуальної державної допомоги:

1. Надавачі державної допомоги мають гарантувати, що негативні наслідки, описані у § 9 Розділу 9 цих Загальних критеріїв, обмежені. Додатково, Уповноважений орган має здійснити оцінку, чи буде індивідуальна державна допомога:

- 1) підтримувати неефективні виробництва, що перешкоджатиме зростанню продуктивності галузі промисловості;
- 2) створюватиме стимули для розвитку одержувача державної допомоги;
- 3) створюватиме або посилюватиме ринкову владу або обмежувальні практики;
- 4) штучно змінювати торгівельні потоки або місце розташування виробника.

2. У разі, якщо Уповноваженому органу відомо про інші заплановані програми та/або індивідуальну державну допомогу, які відрізняються від повідомленої та які прямо або опосередковано приносять користь отримувачу державної допомоги, Уповноважений орган може розглядати такі заплановані програми та/або індивідуальну державну допомогу з метою оцінки сукупного впливу державної допомоги на конкуренцію та торгівлю.

Розділ 10. Прозорість

1. Надання державної допомоги повинно здійснюватися прозоро. Доступ до нормативно-правових актів, які передбачають надання державної допомоги, а також до інформації щодо надання державної допомоги, наданої відповідно до таких нормативно-правових актів, має бути відкритим.

2. Надавачі державної допомоги повинні забезпечити розміщення інформації щодо програм державної допомоги та індивідуальної державної допомоги, на офіційних сайтах надавачів в окремому розділі та містити наступне:

- 1) повний текст нормативно-правового акту, яким передбачено надання державної допомоги або посилання на нього;
- 2) інформацію про: одержувача(ів) державної допомоги; форму та обсяг державної допомоги, яка надається кожному з них, дата видачі державної допомоги, тип підприємства (мале, середнє чи велике підприємство), регіон, в якому розміщено підприємство, галузях промисловості, в які одержувач державної допомоги веде господарську діяльність. Така інформація повинна бути опублікована після того, як рішення про надання державної допомоги було прийнято, зберігатися протягом не менше 10 років та бути загальнодоступною без обмежень.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постанова Кабінету Міністрів
України
від 2017 р. №

**ЗМІНИ,
що вносяться до Регламенту Кабінету Міністрів України**

1. § 32 Глави 2 «Процедура підготовки» доповнити новим пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. Проекти актів Кабінету Міністрів України, які передбачають надання державної допомоги суб'єктам господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів в будь-якій формі, готуються з урахуванням вимог Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання.».

2. Перше речення абзацу першого підпункту 1 пункту 1 § 50 після слів «у тому числі зазначається про наявність або відсутність впливу реалізації акта на ринок праці» доповнити словами «та чи передбачає акт надання державної допомоги суб'єктам господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів в будь-якій формі.».

3. § 50 доповнити новим пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. До проекту акта Кабінету Міністрів, який передбачає надання державної допомоги суб'єктам господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів в будь-якій формі, додається копія рішення Антимонопольного комітету України, прийнятого відповідно до пунктів 1, 2 частини шостої статті 10 або пунктів 1 – 3 частини сьомої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (крім випадків, передбачених частиною третьою статті 9 зазначеного Закону).».

4. Додаток 4 до пункту 1 § 50 доповнити новим пунктом 10² такого змісту:

«10². Вплив державної допомоги суб'єктам господарювання на конкуренцію.

Зазначається, чи передбачає акт надання державної допомоги суб'єктам господарювання.

Якщо проект акту Кабінету Міністрів передбачає надання державної допомоги суб'єктам господарювання, наводиться обґрунтування необхідності надання державної допомоги, а також підстави для визнання її допустимою згідно з Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», а також обґрунтування відповідності проекту акта Кабінету Міністрів вимогам Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».